

אנרת פולום הראשונה אל-הקורנטים

1 פולום שליח מלך שליישוע המשיח ברצון א
2 אלדים וסוסתנים אוחט: אל-קהלת אלדים אשר
בקורנותם למקדשים במשיח ישוע תקדושים בקרים
עם כל-הקראים בשם אדני ישוע המשיח בכל-מקום
3 שלם ושלנו: הסדר לכם ושולום מאת האלים אבינו
4 ואדני ישוע המשיח: אודה לאלה בעבורכם
בכל-עת על-חסד האלים הנהן לכם במשיח ישוע:
5 אשר עשרתם בו בכלל ברכור ובבדעת: באשר עדות
6 המשיח התמזה בכם: עד אשר לא חסיתם כל-מן
החסד והגכם מחייבים להחגלו אדני ישוע המשיח:
7 וזה נסיכון אתכם עד-עת קץ להיות נקיים ביום
8 אדני ישוע המשיח: נאמן האלים אשר על-פני
9 נקרתם לחברת בנו ישוע המשיח אדני:
10 והנני מזhor אתם אח' בשם אדני ישוע המשיח
להיות כלכם פה אחד ולא תהיו מחלקות ביןיכם כי
11 אם-תקבוננו יחד בלבד אחד ובעצה אחת: כי בנית
12 פלאה הנידוי לעליכם אחד כי מרימות ביןיכם: וזאת
אני אמר מפני שאיש מכם אמר אני לפולום ואני
נאפולים

לאפоловס ואני לבייא ואני למשיח הנני: כי חלק ¹³
 המשיח כי פולוס נצלב בעדרכם אם לשם פולוס
 נטבלתם: אורה לאלהים שלא טבלתי איש מכם ¹⁴
 טבלתי קרספוס וגויים: פדי אמרו פירלשמי טבלתי: ¹⁵
 טבלתי גם את-כניבית אנטפנות ומלבד אלה לא אדע ¹⁶
 אם-טבלתי איש אחר: כי לא שלחני המשיח לטבול ¹⁷
 כי אם-לבשר לא-בחכמה דברים למען אשר לא-יה
 צלוב המשיח ליריך: כי דבר הצלוב סכלות הוא ¹⁸
 לא-כבדים אבל לנו העשעים גבורת אל-הדים: פירבן בתוכה ¹⁹
 אבד חכמה חכמים ובית נבונים אסתיר: איה חכם ²⁰
 איה ספר איה דרש העולם זהה ולא סבל האל-הדים
 את-חכמה העולם זהה: כי אחרי אשר ב-חכמה ²¹
 האל-הדים לא ידע העולם את-האל-הדים בחכמה היה רצין
 מלפניו להוציא סכלות בקריאת את המאמינים: כי ²²
 היהודים שאלים להם זאת והיו נזקקים חכמה:
 ונחננו מטעיים את-המשיח הצלוב מdeclspec ליהודים ²³
 בסכלות ליענים: אבל למלך בין מיהודים בין מיניהם ²⁴
 את-המשיח אשר הוא גבורת אל-הדים וחכמה אל-הדים:
 עין כי סכלות האל חכמה היא אדם וחלשת האל ²⁵
 חזקה היא אדם: כי ראריא אמי את-קריאתכם שלא ²⁶
 רבים החכמים מיז-הבשר לא רבים השליטים לא רבים
 החרים: כי אם-בסקל שבעולם בחר האל למען ביש ²⁷
 את-ההכמים ובחלווש שבעולם בחר האל למען ביש
 את-החזק: ובדלת העולם בחר האל ובגמאות ובאשר ²⁸
 כאן למען בטל את אשר ישנו: כדי שלא-יה-ההلال ²⁹
 לפניו כל-בשר: ומפני אתם במשיח ישוע אשר היה ³⁰
 לנו לחכמה מאת האל-הדים ולצדקה ולקדשה ולפדיום:
 יהי בטיבם המתהلال יהה-

זה בטיבם המתהلال יהה-

2   וגם אָנֹכִי בְּבַאי אֲלֵיכֶם אָחִי לֹא בָּאָתִי בְּנָאתָ בְּ
 2   הַדְּבָר וַתְּחַכֵּם לְהִגִּיד לְכֶם * אֶת-עֲדֹות הָאֱלֹהִים: שִׁי
 3   לֹא-אָמַרְתִּי לְדֹעַת בְּתוּבָכֶם וְדַבָּר בְּלֹתִי אִסְּרִישׁוּ הַמְּשִׁיחָה
 4   וְהִוא הַנּוֹצֵל בָּבָשָׂר: וְאָחִי עַמּוּכֶם בְּחִילְשָׁה וּבְזָרָה וּבְחִילְשָׁה
 5   רַבָּה: וְדַבָּרִי וְקָרְיאָתִי לֹא לְפִתּוֹת בְּאָמְרִי חִכְמָת בְּנֵי
 6   אָדָם כִּי אִסְּרִיבָתָה תְּרוּת וִתְּגִבּוּרָה: לִמְעֵן אָשֶׁר לֹא-
 7   תְּרוּת אִמְנוֹתָכֶם בְּחִכְמָת בְּנֵי אָדָם כִּי אִסְּרִיבָתָה
 8   אֱלֹהִים: אָכַל חִכְמָה אֲנָחָנוּ מִדְבָּרִים בְּקָרְבָּהּ הַשְׁלָמִים
 9   לֹא חִכְמָת הַעוֹלָם הַזֶּה גַּם-לֹא שְׁלִשָּׁה הַעוֹלָם הַזֶּה
 10   אֲשֶׁר יָאַבְדוּ: כִּי אִסְּרִיבָר בְּפַעַד חִכְמָת דָּאֱלֹהִים
 11   הַגְּסֻטָּה אֲשֶׁר דָּאֱלֹהִים יָעַדָה לְכִבּוֹדֵנוּ לְפָנֵי יָמוֹת
 12   עוֹלָם: אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת אִישׁ מִשְׁׂרֵי הַעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֶלָּו
 13   יָדַעַת לֹא צָלַבּוּ אֶת-אֲדֹון הַפְּבוֹד: כִּי אִסְּרִיבָתָה אֲשֶׁר-
 14   עַזְנֵיךְ לֹא רָאָתָה וְאוֹן לֹא שָׁמַעַת וְלֹא עָלָה עַל-לְבָב אָדָם
 15   אֶת אִשְׁר-הַבִּין דָּאֱלֹהִים לְאַהֲבָיו: וְלֹעַגְלָה דָּאֱלֹהִים
 16   בְּרוּחוֹ כִּי תְּרוּת חֻזְקָר אֶת-הַבָּלְגָן אֶת-מַעֲמָקָן דָּאֱלֹהִים:
 17   כִּי מַיְהֹא מַבְנֵי אָדָם יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּאָדָם כִּי אִסְּרִירָה
 18   הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקָרְבָּו וּבָן אֵין אִישׁ יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּאֱלֹהִים
 19   כִּי אִסְּרִירָה דָּאֱלֹהִים: וְאֲנָחָנוּ לֹא לִקְחָנוּ אֶת-תְּרוּת
 20   הַעוֹלָם כִּי אִסְּרִירָה מִאֵת דָּאֱלֹהִים לִמְעֵן נְרֵע אֶת-אֲשֶׁר
 21   נְמַנּוּ לָנוּ מִאֵת דָּאֱלֹהִים בְּחַסְדוֹ: וְאֶת-זֹאת לֹא נָצִיא
 22   בְּלִשּׁוֹן אֲשֶׁר תַּלְמֵד חִכְמָת בְּנֵי אָדָם כִּי אִסְּרִיבְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר
 23   רוּת הַקְּדָשָׁה תַּלְמֵד וּנְבָאָר רֹוחַנִּיות בְּדַבְּרִים רֹוחַנִּים:
 24   הַנּוּ אָדָם דְּשָׁבָעִי אִינְעַט מִקְבֵּל אֶת-דְּבָרִי רֹוחָה אֱלֹהִים כִּי
 25   הַמָּה סְכָלוֹת לוּ וְלֹא יוּכֶל לְהַבִּינָם כִּי אֲשֶׁר הַמָּה נְדוֹנִים
 26   בְּרַךְ תְּרוּת: אָכַל הָאָדָם וְרִיחָנָיו יָדֵין הַפָּל וְאַזְוֹן לֹא

בָּן אִישׁ: כִּי מִתְחַפֵּן אֶתְרוֹת יְהוָה וּמִי יְרִיעַת וְאַנְחָנוּ¹⁶
 הַגָּה יִשְׁלַׁע רוח * המשיח:
 וְאַנְיַּא יְכַלְתִּי לְדֹבֶר עֲמָכֶם אֲחֵי בְּרִיבֶר עִם אֲנָשִׁים
 רוח כִּי אָם כְּדֹבֶר עִם אֲנָשִׁים בְּשֶׁר כְּדֹבֶר עִם עֲולָלִים
 בְּמִשְׁיחָה: חַלְבַּת הַשְׁקִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא מְאַכֵּל כִּי עֲדֵין לֹא²
 תַּיְחַתָּם יִכְלִים וְגַם־עֲתָה אַנְכֶם יִכְלִים כִּי עֲוֹדָכֶם שֶׁל־
 הַבָּשָׂר: כִּי בְּאַשְׁר קְנָאת בְּינֶיכֶם וּמְרִיבֶת וּמְחַלְקָה³
 הַלֹּא שְׁלִיחַ־הַבָּשָׂר אַתֶּם וְהַנִּינִים מִנְהָג בְּנֵי אָדָם: חַנְן בָּאָמֵר⁴
 וְהַנִּזְנֵן לְפּוֹלוֹם וְזֹה אַנְיַּא לְאַפּוֹלוֹם הַלֹּא שְׁלִיחַ־הַבָּשָׂר אַתֶּם:
 מַיְ אָפָא פּוֹלוֹם וּמִידְהָא אַפּוֹלוֹם אַקְדַּמְשְׁרָתִים אֲשֶׁר⁵
 עַל־יָדָם בָּאתֶם לְהַאֲמִן אִישׁ אִישׁ בְּמִתְנַת הַאֲדוֹן אֲשֶׁר
 נָתַן לוֹ: אַנְיַּא נְטַעַתִּי וְאַפּוֹלוֹם הַשְׁקָה וְהַאֲלֹהִים הוּא⁶
 הַצְמִיתָה: עַל־כָּן הַנְּטַעַת כָּאן וְהַמְּשִׁקָּה כָּאן כִּי אַסְמָאַלְהִים⁷
 הַמְּצִמִּיתָה: וְהַנְּטַעַת וְהַמְּשִׁקָּה כָּאַחֲרַת הַמִּתְהָרָה וּבְלִיאַישׁ יִקְבֵּל⁸
 אֶת־שְׁכָרוֹ כִּפְרִי עַמְלָיו: כִּי עֲוֹרִים לְאֱלֹהִים בְּמַלְאָכָתוֹ⁹
 אַנְחָנוּ שְׁרָה אֱלֹהִים אַתֶּם בְּנֵין אֱלֹהִים אַתֶּם: וְאַנְיַּא כִּפְרִי¹⁰
 תַּסְדֵּד אֱלֹהִים תַּגְנִון לִי כָּאַמְּנָן חַבֵּם שְׁתִּי יִסּוּד וְאַחֲרַ בְּנוֹנָה
 עַלְיוֹן אַקְדִּירָא כְּלִיאַש אַקְדַּה הוּא־בְּנָה עַלְיוֹן: כִּי לֹא¹¹
 יוּכַל אִישׁ לְשִׁית יִסּוּד אַחֲרַ זַלְתִּי הַמּוֹסֵד שֶׁהַוָּא יִשְׁעוּ
 הַמִּשְׁיחָה: וְאַסְיַבְנָה הַבְּנוֹנָה עַל־תַּסְדֵּד הַעֲלָה וְרַבָּ אוֹ כְּסֻף¹²
 אַיִלְכָנִים יִקְרֹות אַזְעַק אוֹ חַצִּיר אוֹ קָשׁ: יִגְלַּה מִעְשָׁה¹³
 בְּלִיאַש כִּי־הָיוּם הַוָּא יִבְרְהָרוּ כִּי־בְּאַשׁ יִרְאָה וּמְהָ
 מִעְשָׁה בְּלִיאַש וְאִישׁ דָּאַש תַּבְחַנְנוּ: אַסְמָעֵד מִעְשָׁה¹⁴
 אִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה עַלְיוֹן יִקְבֵּל שְׁבָרוֹ: וְאַסְמִישָׁרָף מִעְשָׁה¹⁵
 יִסְפִּידָה וְהַוָּא יִשְׁעַץ אַקְדַּה פָּאֹוד מִצְלָמָאַשׁ: הַלֹּא¹⁶
 דְּעַתָּם כִּי הִיְבַּל אֱלֹהִים אַתֶּם וְרוֹתָה אֱלֹהִים שְׁכָנוּ

17 בקרבכם: ו איש אשר ישחית את-היכל אללים
האללים ישחית אותו כי היכל אללים קדוש ואלהם
18 היכלו: אל-ישיא איש נפשו מי אשר חכם יחשב
19 בעולם הזה יהי לסכל למן חכם: כידחכמת העולם
הזה סכבות לפניו האלים בכתבוב לכדר חכמים בערמות:
20 ועוד בכתב יהוה ידע מחשבות חכמים כי הימה היכל:
21 עליון אל-יחannel איש באדם כי היכל הוא שלכם:
22 אס-טולום אס-אפולום ואס-קיפה אס-קעולם אס-הרים
ואס-הרים אס-הרים ואס-הרים הפל הוא שלכם:
23 ואתם של-המשיח והמשיח של-אללים:

4 כמושת המשיח וסבוי רזי אל בן יחשב-איש ד
2 אהנו: ולויה עד יבקש מנה-הטכנים להמצאה נאמן:
3 ואני נקלה הוא בעני שאתם דנים אותו אויזום דין של
4 בני אדם גס-אני לא אדין נפשיו: כי איןנו יודע בנפש
מאותה רע ובכליותה לא אעדך כי הארון הוא ההז
5 אותו: עליון אל-תשפטו רבר לפניו עתו עד ביריבוא
הארון והוא יצא לאור אותו מעמידות תהשך ויגלה
את-מנומות הלבבות ואו מהו תהלה לכל-איש מאות
6 האלים: ואת-זאת אותו הפטתי על-עצמיו ועל-אפולום
בעבורכם למן תלמידו בנו של-אדוננו אל איש על-ידה
7 שבתו בזיהו איז בשם איש לנדר רעהו: כי מי
הפליא אותו ומה בידך ולא נתן לך ואס-נתן לך למה
8 תחתל כל-כמי שלא נתן לו: הן כבר שבעתם כבר
עשרהם ובכל-עדינו מלכחות ולו מלכחות למן נמלך
9 אתם נמי-אנחו: כי אמר אני ש-האללים הציג אתי
השליחים שפלי השפלי שבנידתשותה כי היה לראות
10 לעולם גט-למלאכיהם גט-לבני אדם: אנחנו סכלים
למן המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו הולשים
וatab

וְאַתֶּם גּוֹרִים אֲתֶם נִכְבָּדִים וְאַתֶּן נִכְלִים: וְעַד-הַשָּׁעָה ¹¹
 הַזָּאת הָגֵן רֻעָבִים גַּמְצָמָאים וּעֲרָמִים וּמְבִים בְּאֶגֶּרֶת
 וְאֵין מְנוּחָה לָנוּ: וַיַּגְעִים אַנְחָנוּ בְּעַמְלֵי יְדֵינוּ מְקָלְlim ¹²
 אַוְתָנוּ וְנִבְרַךְ מְהֻרְפִים אַתָנוּ וְנִסְבֵל: נִדְפֵט אַתָנוּ וְנִתְחַקֵן ¹³
 וְנִרְאֵי בְּגָלְלֵי הָעוֹלָם וְלִסְחוּ לְכָלָם עַד-הַיּוֹם תְּעוֹה:

וְלֹא בְּתַבְתִּי הַדְּבָרִים הָאֱלֵה לְכִישׁ אַתָּכֶם כִּי אַמְּמוֹהִיר ¹⁴
 אַנְיָ אַתָּכֶם כְּבָנֵי הָאָהָובִים: כִּי גַּמְסִאַסְדִּיחָו לְכֶם רַבְבָות ¹⁵
 אַמְנִים בְּמַשִּׁיחָ אֵין לְכֶם אֶבֶות רַבִּים כִּי אַנְכִי יְלִדְתִּי
 אַתָּכֶם בְּיִשְׂוע הַמַּשִּׁיחָ עַל-יְדֵי הַבְּשּׂוֹרָה: עַל-בֵן אַנְיָ ¹⁶
 מְבָקֵשׁ מִכֶּם לְלִכְתָּ בְּעַקְבּוֹתִי: וּבְעַבְורָ וְאַת שְׁלַחְתִּי ¹⁷
 אַלְיכֶם אַתְּ-טִימּוֹתִים בְּנֵי הָאָהָוב וְהַנְּאָמֵן בְּאָדוֹן וְרוֹא
 קַפְּרֵר לְכֶם אַתְּ-דִּרְכִי בְּמַשִּׁיחָ כִּאֵשֶׁר מַלְמֵד אַנְכִי בְּכָל-
 מִלְקָיִם בְּכָל-קָהָלה וּקְהָלָה: קָדוֹש מִתְנְשָׁאִים בְּאָלוֹ ¹⁸
 לְאָבוֹא אַלְיכֶם: אָכְל בּוֹא אָבוֹא אַלְיכֶם בְּזֹמֵן קָרוֹב ¹⁹
 אַמְזִירָצָה יְהֹוָה וְלֹא אַתְּ-דִּבְרֵי הַמְּתָנָאִים אַדְעָה כִּי אַמְּדָ-
 אַת-גְּבוּרָתֶם: כִּי לֹא בְּרַבֵּר שְׁפָתִים הַכָּן מִלְבָות ²⁰
 הָאֱלֹהִים בְּיַ אַמְּ-בְּגְבוּרָה: וּמְה-אַתָּם רֹצִים הָאָבוֹא אַלְיכֶם ²¹
 בְּשַׁבְּט אַס בְּאַחֲבָה וּבְרוּחָ עֲנוֹה:

ה קול נִשְׁמָע בְּכָל-מִקְּרָם שְׁנָוֹת בְּיִיכְּם זָנוֹת אֲשֶׁר ⁵
 אֵין כְּמוֹה בְּגַעֲיוֹם עַד-שִׁיקָח אִיש אַת-אַשְׁת אָבוֹו:
 וְאַתָּם מִתְנָאִים תְּחִת אֲשֶׁר תְּחַאֲלִי לְהַסִּיר מִקְרָבְכֶם ²
 עֲשָׂה הַמְּנַשֶּׁה הָעוֹה: וְאַנְכִי תְּרֻחֹק מִכֶּם בְּטָפִי וּקְרוֹב ³
 בְּרִיחֵי כָּבֵר דַּנְתִּי כָּאַלְוִי הִיְתִּי אַצְלָכֶם עַל-דָּאִיש אֲשֶׁר-
 עָשָׂה כְּדָבֵר הָעוֹה: בְּשֵׁם אַדְנִינוּ יְשֻׁוע הַמַּשִּׁיחָ בְּהַקְהָלָכֶם ⁴
 יְהָדָה וּרוֹחָי אַתָּכֶם עַמְּ-גְּבוּרָת אַדְנִינוּ יְשֻׁוע הַמַּשִּׁיחָ:
 לְמִסְרָ אַתְּ-דִּאִיש הָהֵא לְשָׁטָן לְאָכֵד אַתְּ-הַבָּשָׂר לְמַעַן ⁵
 יְשֻׁעָה דָּרָת בְּיּוֹם הָאָדוֹן יְשֻׁעָה: לְאִיטּוֹב הַתְּהִלָּלָכֶם ⁶
 הָלָא יְדַעְתָּם כִּי מַעַט שָׁאַר מְחַמֵּץ אַתְּ-כָל-דָּעָה: בְּעָרוֹ? ⁷

את-השאור הישן למען תחיו עפה חזרה הלא לחם מצות
אתם כי נסילנו פסחנו רגובח בעדנו הוא המשיח:
8 על-כן נחננה חגן לא-בשאר ישן ולא-בשאר רעה
9 ורשות כי אסיבמצות הרים והאמת:
10 באהרת שלא תחרבו עמדתונים ואזרעתי על-הונים
בעולם או עלי-בצער בצע ונולדים ועבדי אלילים כי אמר
11 כי סופכם לנצח מידה-עולם: אקי-זאת בחתמי لكم
לבלחתי החרב עמדמי שנקרא אח והוא גזה א-בצער
בצע אוד-עבד אלילים או מגדף או טבא או גולן ואף לא
12 לא-בל עמד-איש אשר כוה: כי מהלך לשפט אחד
13 אשר בחון הלא תשפטו את אשר בביות: ואשר בחוץ
האללים ישבטם ואתם תבערו את-הרע מקרבתם:

6 היריב איש מכם עמד-עדיו ויזיד להביא דינו לפניו ו
2 הרשעים ולא לפניו הקדשים: הלא-דעתם כי הקדשים
דינו את-העולם וasmida-עולם ידין עלי-ידכם הלא ראים
3 אתם לדין-ידים קלימים: הלא-דעתם כי נדין דין-הפלאות
4 אף בידני ממונות: ואתם בשיש-ילדכם דין ממונות
מושיבים אתם את-הנמאם בקהל לשפטים עלייכם:
5 לבשתכם אני אמר את-זאת הביא אין בכם חכם ידע
6 להוכיח בין איש לאחיו: כי אח בא לדין עס-אחו ובא
7 לפניו בלה-מאmins: אקי-זאת ירידיה היא לכם שתריבוי
זה עסירה ולמה לא תבחרו לרשות מידה-עלבים ואיןם
8 עלבים ומידה-עלשוקים ואיןם עושקים: אבל עלבים אתם
9 ועשקים אף את-אחיםכם: הלא-דעתם כי הרשעים לא
ירשו את-מלכות האללים אל-חסיאו נפשותיכם לא
הונם לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא
10 השכבים את-זכר: לא הגבאים ולא-בצער בצע לא
הטבאים ולא-המנדרפים ולא-הגולנים כל-אכה לא ירשוי

את-IMALBOT דאל-הדים: ובaille לפניהם הוא מקצתכם ¹¹
 אֶבְלָה רְחַצְתָּם אֶבְלָה קְדֻשְתָּם אֶבְלָה רְצִקְתָּם בְּשֵׁם דָאָרוֹן
¹² יְשִׁיעָה וּבְרוֹחָה אֱלֹהִינוּ: הַכְלָל רְשׁוֹת לֵי אֶבְלָה לֹא אֶבְלָה
 דָבָר מָועֵיל הַכְלָל רְשׁוֹת לֵי אֶבְלָה לֹא יְשֻׁבְדֵנוּ דָבָר:
¹³ הַמְאָכֵל לְפֶרֶשׂ וּהַכְּרֵשׂ לְמַאֲכֵל וְהַאֱלֹהִים אֲתִיזָה וְאַתְּ
 וְהַיְכָלָה וְהַנּוֹף אֲלֵינוּ לְנוֹתָר בַּי אַסְלָאָדוֹן וְהַאָרוֹן לְעַפְתָּה:
¹⁴ וְהַאֱלֹהִים הַעִיר נָם אֲתִיאָרְנֵט וְיִעַיר נְסָדָאתָם פְּגָבוֹרָתוֹ:
¹⁵ הַלָּא יַדְעַתָּם כִּי נְפָתִיכָם אֶבְרִי הַמְשִׁיחָה הַנָּה הַאֲקָח
 אֲתִיאָבְרִי הַמְשִׁיחָה וְאַעֲשָׂה אֶתְכֶם לְאֶבְרִי זֹנָה חַלְילָה:
¹⁶ או הַלָּא יַדְעַתָּם כִּי הַדְּבָקָה בְּזֹנָה גַּעַפְתָּ אֶחָד הוּא עַמָּה כִּי
 הַפְּתֻוב אָמַר וְהַי שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד: אֶבְלָה הַדְּבָקָה
¹⁷ בְּאָרוֹן רֹוח אֶחָד הוּא עַמוֹ: רַחֲקָנוּ מִזְהָנוֹת בָּלְלָה
 חַטָּא אֲשֶׁר-יְחִטָּא הָאָדָם מְחוֹזָן לְטַפּוֹ הוּא וְהַזָּהָה חַטָּא
¹⁸ בְּעַצְמָם גַּוְפָו: או הַלָּא יַדְעַתָּם כִּי נְפָכָם הוּא הַיְכָלָה רֹוח
 הַקְדֵשׁ הַשְׁכִין בְּקָרְבָכָם אֲשֶׁר הַנָּה לְכָם מָאת דָאָלוֹהִים
¹⁹ וְלֹא-שְׁלָכָם אֶתְכֶם: כִּי בְמַחֵיר נְקִינָתָם עַלְיָכָן כְּבָדוֹ אַתְּ
 דָאָלוֹהִים בְּגַוְפָכָם (וּבְרוֹחָתָם אֲשֶׁר לְאָלוֹהִים הַמְהָה):
²⁰ וְלֹעֲנֵן אֲשֶׁר פְּתַבְתָּם אֶלְי הַנָּה טֹב לְאָדָם שָׁלָא
 גַּע בָּאָשָׁה: אֶק מִפְנֵי דְּנוֹתָה תָהו לְכָל-אִישׁ אֲשֶׁתוֹ וַיְהִי
 לְכָל-אִשָּׁה בְּבָעֵלה: דָאִישׁ וַיְהִי יוֹצֵא יְדֵי חֹזְבָתוֹ עִם אֲשֶׁתוֹ
 וּבְמוֹלֵיכָן דָאָשָׁה עַט בְּבָעֵלה: דָאָשָׁה אַזְנָה גַּפְתָּה בְּרִשׁוֹתָה
 אֶלְאָ בְּרִשׁוֹת בָּעֵלה וּבְמוֹלֵיכָן דָאִישׁ אַזְנָה גַּפְתָּה בְּרִשׁוֹתוֹ
 אֶלְאָ בְּרִשׁוֹת אֲשֶׁתוֹ: אֲלַתְּפִרְדוּ נָה מָהָה כִּי אַם מִדְעָתָה
 שְׁנֵיכָם לְפִי שָׁעה לְעַמְדָה (בְּתַעֲנִית וּבְתַפְלָה וּתְשׁוּבוֹ)
 וְתַתְאָחָדוּ פְּרִינְפָה אֲתָכָם הַשְׁטָן בְּפְרִיצָותָכָם: וְאַי אָמַר
 זֹאת בְּדָרְךָ רְשׁוֹת וְלֹא בְּדָרְךָ מִצְוָה: כִּי מַי יְתַן וְתִיהְיָה
 כָּל-אָדָם כְּמַנִּי אֶבְלָה כָּל-אָדָם יְשִׁילָו מִתְנָתוֹ מָאת דָאָלוֹהִים
 וְהַבְּכָה וְזָה בְּלָה: וְאֲלַהֲפָנִים וְאֲלַהֲלָמְנוֹת ⁸

9 אמר אני בירטוב להם לעמוד בכה כמו גמ-אני: אך אם-לא יצליח לכבש אתי-צרים ישא כירטוביים נשואן
 10 מאיש לזרות אחר עברה: ועל-הנישואים אני מצוח ולא
 מעצמי כי אס-מדעת האדון של-אתפרש אשא מבעה:
 11 ואב- הפרש הפרש מפש תשב بلا איש או תתרצת
 12 לבעל והאיש אל-ישלח את-אשתו: ואל-האחרים אמר
 אני שלא מדעת האדון כי-תראה לאח אשא אשר אינה
 13 מאמנת ורצונה שתעמד עמו אל-ישלחנה: ואשת איש
 14 אשר איןנו מאמין ורצונו שישב עמה אל-תענכו: כי
 ראי ש אשר איןנו מאמין יקרש באשה ורואה אשר
 אינה מאמנת תקרש באיש שאם-לא בן הזכר בניכם
 15 טמאים ועתה קדושים דמה: ומני שאינו מאמין אם
 בא לפרש יפרש ורואה או ראותם אים וקוקים לאלה
 16 ואחות לשלים קראנו האלים: כי מה-תדע את האשא
 אס-תושיעי את-האיש ומה-תדע אתה דאיש אס-תושיע
 17 את-האשה: רך יתהלך כל-איש כפי מה-שחלק
 לו האלים ובכפי מה-שפרק אתו האדון וכורמתון עין
 18 בקהל-הקהלות: אס-גמול המלך אל-ימשך לו ערלה
 19 ואב-ערל הוא אל-ימול: איז-המילה נחשכה ואיד
 הערלה נחשכה כי אס-לשמר מצות האלים: איש
 20 הערלה נחשכה כי אס-לשמר מצות האלים: ואיש
 21 איש במשמורתו שמותקה נקרא בה יעד: אס-גראת
 ואותה עבד אל-ירע בעיניך אלא אס-תשיג ייחד ליצאת
 22 לחפשי בחר בנה: פידקريا באדון בהיותו עבר
 משחרר הוא לאדון וכן בקרוא בהיותו חפשי עבר הוא
 23 למשית: במחירות נקניתם אל-תהי עברים לבני-אדם:
 24 אחרי איש איש במשמורת שמותקה נקרא בה יעד
 25 לפני האלים: ועל-הבר הבלתי איזל מוצאה
 מפני האדון רק אתה דעתך אחרי אשר-הנני האדון
 להיות

לדורות נאמן: וואני אמר כי טוב לאדם מפני הצורה 26
 התקירובה כירטוב לו לעמדך: אסזוקוק אשה לאשה 27
 אל-תקבקש להפטר ואס-ינפטרת אל-תקבקש אשה:
 גם כירתקח אשה אין ביה חטא והבטולה כירתקה לאיש 28
 אין בה חטא אבל ילאו צרות בברים ואני חס
 עליכם: וזה אני אמר אחי כי השעה דחויקה מעקה 29
 עליון רקי הנשואים באלו איזילם נשים: והבלמים 30
 כאנים בכיס וחשמחים כאנים שמחים והקונים באלו
 איזקנו בידם: והגאנים מונדעולם הוה באלו אין להם 31
 הגאה מפשע כי תעבר צורת העולם הוה: ואני רצוני 32
 שלא תהי נטרדים מי שאיזלו אשה טרוד באשר
 לאיזון איך ייטב בעני לאיזון: ובועל אשה טרוד בחפצci 33
 העולם איך ייטב בעני לאשה * ואין לבו תמים: ואשה א-
 פניה ובתוללה טרידה באשר לאיזון * וליהות קדושה
 גם בוגפה גם ברוחה ובועלות בעל טרידה היא בחפצci
 העולם שתיטב בעני בעל: ובו אני אמר לשוב לכם 35
 ולא להשליך פח עליכם כי אס-להננה טובה ולמען
 תהיו נבונים תמיד לקרהת לאיזון בגין מעדור: וכי 36
 יאמר איש שהוא עשה בבעו הבטולה שלא כהן אמר
 עבר עליה פרקה ודבר צדק הוא או עשה לה ברצונו
 בגין חטא ישאה:ומי שהוא נבון בלבו ואינו 37
 מקרח כי אס-יביל לעשות ברצונו ונמר בלבו לשמר
 את בעו הבטולה טוב הוא עשה: לבן המשיא אתה 38
 עשה טוב ואשר לנו משיא עשה טוב מפשע: לאשה 39
 זוקה לבעליה מירתקה קליזמן שהוא רוי וכשפתה

34, 33, 7 נא יש הבדל בין אשה איש לבטולה שהבטולה טרידה
 באשר לאיזון.

בעלה מתרת היא להגשא למי שתרצה ובלבך שתהו
באדון: ואשרה אס-תעמד פניה ואת דעתך ואמר כי
רוח אלדים נסיבי:

8. ועליך דבר זבח האילים ידענו שב לנו יש-לנו דעת ח
2. הדעת תגבה לב והאהבה היא התבונה: האמר שהוא
3. ידע דבר עוזץ לאידע באשר ראי לו: אבל האהבת
4. את-האלדים הוא נודע לו: ועליך דבר אכילה ובח
האילים ידענו שאין איל בעוקם ואין אלדים בלחוי
5. אחד: אף כיריש מי שנקראים אלדים בין-בשים
6. בין הארץ באשר יש אלדים רבים ואדים רבים:
7. אמנים לנו רק-אל אחד האב אשר הפל מפש ואנחנו
אלוי ואדון אחד ישוע המשיח אשר הפל עליך ואנחנו
עליך: אך לא בכם הדעת כי יש זרים עוד אחד
האיל ואילים כאבל זבח איל ולכם החולש וחגאל:
8. והמאכל לא יקרב ארתו לאלים כי אם-נאכל אין-לנו
9. יתרון ואם-לא נאכל לא נרע: אבל הזרו פניזה
10. אחד הרשין שלכם למכשל לחלים: כי הראה אתה
אשר לך הדעת מסב הבית אילים הלא החולש ירע
11. בריחו לאכל מטבח אילים: ויאבד عليك רעפה
12. אחד החולש אשר לungan מות המשיח: ואס-יככה
טחטו לאחים ותקאו את-רוּחם החולש למשיח אתם
13. חטאים: עליכן אם-מאכל מכשיל את-אחו לא-אכל
בשר לעולם פנ-אכשיל את-אחו:

9. הלא שליח אני הלא חפשי אני הלא ראי עת ט
2. ישע המשיח אלינו הלא פועלם אתם באדני: ואם-
אני שליח אחרים לכם שליח אני כי חותם שליחות
3. אתם באדני: ובנוגה בהנום אותו אני אמר:ainen
5. רשות בידנו לאכל ולשתות:ainen רשות בידנו להוליך

עמנוא אחות לאשה כשליחים האתרים ובאחד הדאן
ובמו כיפא: אסילי לבדי ולביד-נקא לא נתנה רשות ⁶
להחל לעשיות מלאכה: מי יצא בזבא ופרנסתו עליו ⁷
מי נטע ברכס ולא יאל את-פרי מירעה עדר ומחלב
העדר לא יאל: הבדרך בני אדם אני מדבר בפאות ⁸
הלא נס-התורה אמרת פון: כי כתוב בתורת משה ⁹
לא-תחסם שור בדישיו: הלוועים חושש האללים או ¹⁰
רכיל-מענו מדבר און למגענו נקבע כי תחיש יחרש
אליתקה והדש ידוש אליתקה לכתת חלקו בתקה:
אס-זרען בכם עניין הרום בדבר גROL הוא שינקצר ¹¹
מכם עניין הבשר: ואם לאחרים יש רשות עליכם ¹²
הלא יותר לנו לא-אל לא עשינו ברשות זו את כי אם
סבלנו את-הפל לבלה-תישום מעצר לבשות המשיח:
הלא ירעתם כי עברי עבדות הקדש אבלים מתקדשים ¹³
ומשרתי המונבך לכתם חלוקם במונבך: פון תקן אדני ¹⁴
גס-הוא שיתוי המבשרים מודה-בשורה: ואני לא עשתי ¹⁵
פאתת מלאה ונם לא-בתבתי זאת למן יעשה-לי פון
פריטוב לי המות מאשר ישים איש את-תפארתי לרייק:
אס-אبشر את-הבורה איקלי להתפאר בירוחבה ¹⁶
מטלה עלי וואי לי אס-לא אبشر: כי אם-ברצוני ¹⁷
עשה ירודה-לי שבר ואס-עלא ברצוני פרחת משמרת
היא: ועתה מה-ישברי הלא שאبشر בשורת המשיח ¹⁸
בלא-מחיד לבלה השתמש להנאת עצמי ברשות
הנתנה-לי בبورה: כי בהיותי חופשי מכל עשי ¹⁹
עצמי עבר לכל-אדם לכוון את-הרבאים: ואוי ליהודים ²⁰
פי-יהוד לכוון היהודים אשר הם תחת תורה להם
הייתי כמו שפתוח תורה אף כי אני אין תחת תורה
למען קנות אותם שהם תחת תורה: לאתם שאין ²¹
להם

לهم תורה קייתי כמו שאין לו תורה אף על-פי שאין
בלא-תורת אליהם בתרות המשיח תורה למען קנות
22 אותם שאין להם תורה: ולחמשים היו בחלש לknut
את-החלשים הפל לבם נהיתו למען אושיע אחדים
23 על כל-פניהם: ואת-זאת אני עשה בעבר הבשורה
24 למען ידעה חלקי בה: הלא ידעתם כירחצים
באסטרין כלם רצים ואחד זכה בשבר הנזחן בן רוץ
25 למען חוכבו בו: וכל-העمر להתנויש גור מבל-דבר
המה לכתת פתר נפסד ואנחנו לכתת בר אשר אין
26 נפסד: לנין הגני רץ לא כמו בחשכה הגני נלהם לא
27 בחולם רוח: כי אב-אדרא אדרנפי ואשעדרע שלא-
אחד אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אחדר מכם אח שאותינו הוא כלם תחת
ע העין ובלם עברו בחוות חיים: וכלם נטלו למשה בעין
3 4 זבים: וכלם אכלו מאכל אחד רוחני: וכלם שתו
משקה אחד רוחני כי שני מונחצורך הרוחני הדליך
5 עמם והצורך הוא המשיח: אכל רכם לא רצה בס
6 האלים ופניריהם נפלו במרקך: וכל-זאת דירתה דין
לモפת לבתי התאות לרעה כאשר התאות נסחפה:
7 ולא תהיו עבדי אלילים כאשר הוא מקצתם כמו
8 שבות נישב העם לאכל ושתו ויקמי לצחק: ולא-
נעה זנים כאשר נקצתם ויפולו ביום אחד שלשה
9 ועשרים אלף איש: ולא-גנסה *את-ידה אשר
10 נסודו מקצתם נאבדום הנחותים: נטלא תלינו אשר
11 הליינו מקצתם נימותו ביד המשיח: כל-זאת
מצאים להיות למופת ותפתם למשר לנו אשר-הניע

אלינו קצץ עולם: לבן האמר בקפשו איז עמד ירא ¹²
 פקידpoll: עדין לא-בא עלייכם נסיוון בלתי כדרך בוגר ¹³
 אדם כי-נאמן הוא לא-אלוהים אשר לא ייח לנטות אחים
 זהר על מהכם כי אמיינן עסידגסיוון גמיאחריתו כרי
 שתוכלו שאות: על-כן חביבי רתקו מעבודת אלילים: ¹⁴
 דבר אל-זבונים איז מדבר ואתם בינו את אשר ¹⁵
 אמר: כוּם של-ברכה אשר אנחנו מברכים עליו הלא ¹⁶
 הוא מחבר אותנו לדמו של-המשיח ומלחים אשר אנחנו
 בצעים הלא הוא מחבר אותנו לנפו של-המשיח: כרי ¹⁷
 לחם אחד הוא לבן עוף אחד אנחנו הרבים מפני שחלק
 לבלנו בלחם אחד: הביטו אל-ישראל שלפי הבשור ¹⁸
 הלא אכלי הוקחים חבריו המנחת הימה: ועתה מה ¹⁹
 אמר הייש ממש בא-יל אמייש ממש בובחו אלילים:
 אלא מה-שזקחו הטעים לשדרים הם זבחים ולא ²⁰
 לא-אלוהים ואני אין רצוני שתהיינה חברים לשדרים: לא ²¹
 תוכלו לשחות כוּם ארנינו ובוּם השדרים יהוד ולא
 היה חילך לכם בשלהן אדנינו ובשלחן השדרים:
 הנעו לתקnia את אדנינו בכיר הוקים אנחנו ממש: ²²
 הפל רשות לי אכלי לא כל-כך מועל הפל ²³
 רשות לי אכלי לא כל-כך בנה: איש אל-יבקש ²⁴
 דבר לעצמו כי אסילרעהו: כל-הנמקר בפקולין אותו ²⁵
 תאכלו נאל-תקרכו מפני מכם הלב: כי ליהוה ²⁶
 הארץ ומלאה: ואסיךרא אחים איש מאשר אינם ²⁷
 מאמין ורצונכם ללבת אליו אכול תאכלו מכל אשר-
 ישמו לפניכם ואל-תקרכו מפני מכשול הלב: וכי ²⁸
 אמר לכם איש זה הוא זבח אלילים אל-תאכלו מפני
 אותו המודיע ו מפני מכשול הלב (כי ליהוה הארץ
 ומלאה): והלב שאני אמר לא לך כי אמליך רעך ²⁹

כִּי לְמַדְיוֹתָה תְּהִזֵּן חֲרוֹתִי עַל-יְדִי לְבָב הָאֶחָר: וְאַסְטָאָכָל
אַנְיָ בְּבָרְכָה לְפָה יֵצֵא לֵי שֵׁם רֵע עַל-הָדָבָר שָׁאַנְיָ
וְמַבְרָךְ עַלְיוֹ: לְכָן אָם תָּאָכְלוּ וְאָם־תְּשַׁחַטוּ אֶת-תְּעַשְׂוָה
דָּבָר עַשְׂוֹ הַבָּל לְכָבֹוד אֱלֹהִים: וְאֶל-יְהָתָנוּ מַכְשָׁל לֹא
לִיהְוּדִים וְלֹא לִיְהּוּנִים וְלֹא לִקְהָלָת אֱלֹהִים: בְּאָשָׁר גַּם-
אַנְבָּי מַבְקָשׁ לְהִזְוֹת רַצְיִי לְפָל בָּל וְלֹא אַבְקָשׁ תְּזַעַלְתָּ
עַצְמֵי כִּי-אָם תְּזַעַלְתָּ הַרְבִּים לִמְעֵן יוֹשְׁנוֹ:

11. לְכָנוּ בַּעֲקָבוֹתִי בְּאָשָׁר גַּם-אַנְיָ הָלַךְ בַּעֲקָבוֹת הַמְּשִׁיחָה: יָא
2 וְעַל-זֹאת אַנְיָ מִשְׁבָּח אֶת-כֶּם אַחֲרֵיכֶם שׁוֹכְרָתֶם אָתִי בָּל
3 לְשָׁמֶר אֶת-דְּקָבְּלוֹת בְּאָשָׁר מִסְרָתִי לְכֶם: וּרְצָוִי שְׁתָהוּ
יָדָיעַם שֶׁרְאָש בָּל-אִיש הַמְּשִׁיחָה וּרְאָשָׁה הַאֲשָׁה דָאִיש
4 וּרְאָש הַמְּשִׁיחָה הוּא הָאֱלֹהִים: בָּל-אִיש אַשְׁר יִתְפָּלֵל או
5 וְתַגְבָּא וּרְאָשׁוּ מִכְפָּה מַעַל הוּא אֶת-דְּרָאָשׁוּ: וּבָל-אָשָׁה
אַשְׁר תַּתְפָּלֵל אוֹ תַגְבָּא וּרְאָשָׁה פְּרוּעָ אֶת-רְאָשָׁה הוּא
6 מִנְיָלָת כִּי שָׁוְה הוּא לְמַגְלָחוֹ: כִּי הָאָשָׁה אַסְטָא תְּחִפָּסָה
גַּם תַּתְגַּלְחָ וְאַבְּזִין הוּא לְאָשָׁה לְנוּ אוֹ לְגַלְחָ אַחֲרַשְׁעָרָה
7 תְּחִפָּסָה: אַמְגַן הָאִיש אַיְשׁוֹ חַיֵּב לְכַפּוֹת אֶת-דְּרָאָשׁוּ כִּי
הָוּא צָלָם אֱלֹהִים וּכְבוֹדוֹ וּרְאָשָׁה הוּא בָּבּוֹד הָאִיש:
8 כִּי אַזְּדָאָש מִן-הָאָשָׁה כִּי אַסְטָה אַשְׁר-מִן-הָאִיש: גַּם-
לְאַגְּבָרָא הָאִיש בַּעֲבוּר הָאָשָׁה כִּי אַסְטָה אַשְׁר-בַּעֲבוּר
9 הָאִיש: עַל-כָּן הָאָשָׁה תִּזְבַּת לְהִזְוֹת אָוֹת מִשְׁמְעָתָה עַל-
10 רְאָשָׁה בַּעֲבוּר הַפְּלוֹאָכִים: אַבָּל אַז הָאִיש בְּלֹא אָשָׁה
11 וְאַז הָאָשָׁה בְּלֹא אִיש בְּאָדוֹן: כִּי בְּאָשָׁר הָאָשָׁה מִן-
הָאִיש כָּן גַּסְדָּאָש עַל-יְדִי הָאָשָׁה וּבְלֹאָלה מַאֲלָדִים:
12 שְׁפָטוּנָא בְּנַפְשָׁכֶם הַנְּאוֹתָה לְאָשָׁה לְהַתְפָּלֵל אֶל-הָאֱלֹהִים
13 וּרְאָשָׁה מַגְלָחוֹ: וְהַלָּא תְּלִמְדֵז מַעֲהָג שְׁבָעוֹלִים כִּי אִיש
14 אַשְׁר יִגְדֵל פְּרֻע שַׁעַר רְאָשׁוֹ חַרְפָּה הוּא לוֹ: אַבָּל הָאָשָׁה
15 כִּי חַנְדָל שְׁעָרָה פָּאָר הוּא לָה כִּי-עַתָּן לָהּ הַשְׁעָר לְצַנְיָף:
וְאַבְּזִיאָה

ואבְּיאָהָב אִישׁ לְרַיב לֹא זוּ דָרְפָנוּ וְלֹא דָרְךָ קְהֻלוֹת ¹⁶
הַאֲלֹהִים: וְהַגֶּה בָצֹוֹתִי אַתְזֹאת לֹא אָכֵל לְשִׁבְחָת ¹⁷
אַתְכֶם עַל-אֲשֶר תָאָסְפָו יְחִיד לֹא לְטוֹבָה כִי אַסְלְרָעָה:
כִי שְׁמַעְתִי שִׁישׁ מְחַלְקֹות בִּינְיכֶם בְשִׁתְוָעָדוּ בְקָהָל וּמִקְצָת ¹⁸
הַדָּבָר אֵין מַאֲמִין: כִי פְתֹוחָת צְרִיכָות לְהִזְהִיר בִּינְיכֶם ¹⁹
לְמַעַן יְדַעַו הַנְּאָמְנִים שָׁבָכֶם: וְעַתָּה כִאָשֶר תָאָסְפָו יְחִיד ²⁰
אַיִזְהָה לְאָכֵל סְעִירָתוֹ שְׁלִיחָה אַחֲזָן: כִי כָל-אֶחָד מִקְדִים ²¹
לְקַחַת סְעִירָתוֹ בְשָׁעַת הַאֲבִילָה וְזֹה יְרֻבָ וְזֹה יְשִׁתְבָר:
הַכִּי אֵין לְכֶם בְתִים לְאָכֵל וּלְשָׂתֹות אוֹ תְּחַבּוּ אַתְקָהָל ²²
אֲלֹהִים וְתַבִּישוּ אַתְ-מַי שָׁאַיְלָו מָה אָמַר לְכֶם הַעֲלִזָתָה
אַשְׁבָח אַתְכֶם אַיִינִי מְשִׁבָח: כִּי-כֵן קְבָלָתִי אֵין מַנְד ²³
הַאֲחֹן וּמְסַרְתִי לְכֶם כִי הַאֲדֹן יְשֻׁוע בְּלִילָה אַשְׁר-גַּמְסָר
בּוֹ לְקַח אַתְ-הַלְּחָם: וַיְבָרֶךְ נִיבָצָע וַיֹּאמֶר קָחוּ אָכְלוּ זֹה ²⁴
נִפְיִ הַגְּבָצָע בְעַדְכֶם עַשְׂרוֹתָת לְזֹכְרִי: וּכְמוֹדָכָן אַתְ-הַכּוּם ²⁵
אַחֲר הַסְעֹדָה וַיֹּאמֶר הַכּוּם הַזֶּה הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
בְּךָמִי עַשְׂרוֹתָת לְזֹכְרִי בְּכָל-זָמָן שְׁתִשְׁתַחַתָו: כִי בְּכָל-זָמָן ²⁶
שְׁתָאָכֵל אַתְ-הַלְּחָם הַזֶּה וְתַשְׁתַחַת אַתְ-הַכּוּם הַזֶּה הַזֶּבֶר
פּוֹבִירִו אַתְ-מָמוֹת אַדְנִינוּ עַד כִי יָבוֹא: לְכֵן מַי שִׁיאָכֵל ²⁷
מִזְהַלְּחָם הַזֶּה אֹוִישָׁתָה מִפּוֹם הַאֲדֹן שֶׁלֹּא כְּרָאוּ יָאָשָׁם
לְנוֹף אַדְנִינוּ וְלְדָמוֹ: יִבְחַן הָאִישׁ אַתְ-גַּפְשׁוֹ וְאֵן יָאָכֵל ²⁸
מִזְהַלְּחָם וְיִשְׁתַחַת מִזְהָכוּם: כִי דָאָכֵל וְהַשְׁתָחַת שֶׁלֹּא ²⁹
כְּרָאוּ אָכֵל וְיִשְׁתַחַת דֵין לְנֶפֶשׁוֹ לְפִי שֶׁלֹּא אַדְפָלָה אַתְ-גַּנְוָת
הַאֲדֹן: בְּגַלְל הַדָּבָר הַזֶּה יְשִׁבָכֶם חֹלִים וּמְלָשִׁים רַבִים ³⁰
וְרַבָּה יִשְׁנוּ הַמְּפֹות: כִי אַסְגַּבְתָו אַתְ-נִפְשָׁנוּ לֹא נִהְיָה ³¹
נְדוּנִים: וּכְשָׁאָנוּ נְדוּנִים נִסְרָע עַל-יָד הַאֲדֹן כִּי שֶׁלֹּא ³²
נִחְזֵב עַמְּדָה עַל-לְבָלָם: עַל-כֵן אָחָיו בְּהַעֲדָכֶם יְחִיד לְאָכֵל הַמְּתִינִי ³³
זֹה לְזֹה: וּכְיִרְעַב אִישׁ יָאָכֵל בְּבֵיתוֹ פְּנִיתְוָעָדוּ לְאַשְׁמָה ³⁴
וְתַר הַדָּבָרים אַתְקָן בְּכָאי:

ובצענו

12   ובכען מעתות רוח אתי לא-אחד מכם דבר: יב
 2   הלא דעתם כי לפנים גוים היותם ואחרי האלים
 3   האלים הובקתם ונם נמשקתם: לבן אודיע אתכם כי
 4   אין איש דבר ברוח אליהם ויאמר לישוע תרם ונם לא
 5   יקרה איש לישוע ארון בלו אסיבריה הקדש: ורמונת
 6   שנות אבל אחד הוא רוח: ושנים השמשים ואחד
 7   הוא אהרן: ורפעות שנות אבל האלים אחד והוא
 8   הפעל את-הפל בבל: ולכל-איש ואיש נתנה התגילות
 9   רוח להועיל: כי לאחר נתנו עליידי רוח דבור
 10   החקמה ולאחר דבר הדעת כפי רוח הווא: לאחר
 11   האמונה ברוח הווא ולאחר מטעות הרפאות ברוח הווא:
 12   ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין
 13   רוחות ולאחר מני לשנות ולאחר באור לשנות: וכל-
 14   אלה יפעל רוח אחד הווא החלק לאיש כרצונו:
 15   כי כאשר הנוף אחד בו אברים הרבה הרבה וכל-
 16   אברי הנוף אף כירבים הם כלם גוף אחד כן גם
 17   המשיח: כי ברוח אחד נטלו כלנו לנוף אחד אס-
 18   יודים ואסיזים אס-עברים ואס-כני חורים וכלו לרוח
 19   אחד השכנים: כי נשחט לא אבר אחד הווא כי אס-
 20   רבים: אס-חאמר הרגל לא יד אני על-כן אין מתקפה
 21   הלואת לא מתקפה הויא: ואס-חאמר האון לא עין אני
 22   על-כן אין מתקפה הלואת לא מתקפה הויא: אס-הנוף
 23   פלו היה עין אלה השמע ואס-כלו שמע אלה הרוח:
 24   ועתה האלים שית את-האברים כל-אחד ואחד מהם
 25   בנוף כפי רצונו: ואל-היו כלם אבר אחד אלה הנוף:
 26   הנה רבים הם האברים והנוף אחד: העין לא-תוכל
 27   דבר אל-היה לאמר לא אצטרך לך וגס-הראש לא-יוכל
 28   דבר אל-הרגלים לאמר לא אצטרך לך: כי להפוך אברי
 הגוף

הנוף הנראים רפאים ארים אנו להם ביז'ת: ונהראים 23
 לנו נקלים בונף אתם נלכיש יותר בכבוד ואשר לבשת
 לנו מרבים אנחנו את-עדים: כי האברים ההוננים אשר 24
 בני אין צריך לחת בכבוד להם וכן מג האלים את-
 הנוף לחת בכבוד יותר לברוע: כדי שלאותה מחלוקת 25
 בנוף כי אסידאנו כל-האברים יחד זה לה: ואסידאוב 26
 אבר אחד יכאיו אותו כל-האברים ואסידאבר אבר אחר
 ישמו אותו כל-האברים: ואתם נוף המשיחתם ואבריו 27
 כל-אחד לפי חלקו: ומהם שם האלים בקהל רשונה 28
 לשיחים וושנית לנביים ושלישית למילדיהם וויתנןברות
 אפיקות רפאות ותמיכות והונגות ומיין לשנות:
 הbulkם שליחים אסידbulkם נביים או bulkם מלמדים bulkם 29
 עשי גבות: הbulkם מינות רפאות bulkם מלברים 30
 בלשות bulkם מבארו לשנות: ואתם השתקלו להשיג 31
 המינות הטובות ביותר ואני הגני מורה אתכם דרך
 געלת על-bulkנה:

יג אסידבלשות אנשים ומלאכים אבר ואידבי אהבה 13
 הייתה פנחתה מה או בצלצל תרואה: ואם תהיה-הלי 2
 נבואה וארע כל-הסודות וכל-הדעות ואם תהיה-הלי אמונה
 הרבה עד להעתק הרים ממוקם ואידבי אהבה הייתה 3
 כאן: ואסידאחלק את-bulk-הוני ואסידאתן את-געפי לשרפה 4
 ואידבי אהבה כלזאת לא תועילני: אהבה מארכתי 5
 אף ועשה חסר אהבה לא תקנא אהבה לא תחפкар
 ולא תתרום: לא תעשה דבר-תפללה ולא תבקש את 6
 אשר-לה ולא תתרממר ולא תחשב הרעה: לא תשמה 7
 בעולה כי עסידאמת תשמה: את-כל תשא את-כל 8
 פאמין את-כל תקווה ואת-כל הסבל: אהבה לא-תבל
 לעלם אכל הנבואות התקטינה והלשנות התקלינה והדעת
 בתבל

וְתַבְטֵל: כִּי־קָצֶת הוּא שְׂדֻעַנוּ וְקָצֶת הוּא שְׁגַבָּעָנוּ:
 וְכֹבוֹא דְּתַמִּים אוֹ עַבּוֹר תַּעֲלֵר קָקָצֶת: כִּי־אֲשֶׁר דְּיִתְּ
 עַולְלַכְעַולְלַ דְּפֶרְתִּי כְעַולְלַהְנִיתִי כְעַולְלַהְשִׁבְתִּי וּכְאַשְׁר
 דְּיִתְּהִיתִי לְאִישׁ הַסִּירָתִי דְּבָרִי הַעוֹלָל: כִּי בְּעַת מִפְּטִיחָתִים
 אֲנָחָנוּ בְּמִרְאָה וּבְחִידּוֹת וְאוֹ פְּנִים אַל־פְּנִים: בְּעַת יָדָעָ
 אַנְּיִי קָצֶת וְאוֹ כִּי־אֲשֶׁר נְדַעְתִּי אָדָע אַפְּדָעִי: וְעַתָּה
 שְׁלִשִּׁיאָלָה תַּعֲמְדֵנָה רַאֲמִינָה וְתַחְקּוּה וְהַאֲהָבָה וְהַגְּדוֹלָה
 שְׁבַחוֹן הִיא הַאֲהָבָה:

רַדְפֵּו אַחֲרֵי הַאֲהָבָה וְהַשְּׁפָהָלוּ לְהַשִּׁיג מִתְנוֹתְרֹות יְדֵיכֶם
 וּבְיוֹתָר שְׁתַחְנְבָאוּ: כִּי הַמְּדָבֵר בְּלֶשׁוֹן אַינְיָה מְדָבֵר
 לְאָדָם כִּי אִם־לְאֱלֹהִים כִּי אִין־אִישׁ שְׁמַעַו וּבְרוֹתָה הוּא
 מְדָבֵר סְוּדוֹתָה: וְהַמְּתַנְבָּא הוּא מְדָבֵר לְבָנֵי אָדָם לְבָנֹותָם
 וּלְיִשְׂרָאֵל וּלְנָתְנָם: הַמְּדָבֵר בְּלֶשׁוֹן בּוֹנָה אֶת־נְפָשָׁוּ
 וְהַמְּתַנְבָּא בּוֹנָה אֶת־הַעֲדָה: וּמֵ יָתָן וּכְלָכָם תְּרַבְּרֵי
 בְּלֶשְׁנוֹת וּבְיוֹתָר כִּי תַחְנְבָאוּ כִּי־נְהֹול הַמְּתַנְבָּא מִן־הַמְּדָבֵר
 בְּלֶשְׁנוֹת בְּלֶחֶת אִסְּרִיקָרֵשׁ לְמַעַן תְּבִנָּה הַעֲדָה: וְעַתָּה
 אַחֲרֵי כְּרִאֵבָא אֶלְيָכֶם וְאַדְבֵר בְּלֶשְׁנוֹת מְהִיאָעֵל לְכֶם
 אִם־לֹא אַדְבֵר אֶלְיָכֶם בְּחֻזָּן אוֹ בְּרַעַת אוֹ בְּגַבּוֹאָה אוֹ
 בְּהַזְּרָאָה: הַלֵּא מְהִישָׁאָן בּוֹ רֹוחַ תַּיִם וְנִתְּן קֹול חֲלִיל
 אוֹ בְּנֹר אִם־לֹא יִשְׁמַעַו קְלוֹת אֲשֶׁר תַּוְכֵּל הָאוֹן לְהַבְּחִין
 אִיבָּה יוֹדֵעַ מְהִזְמָר וּמְהִזְמָנָה: גַּם הַשׁוֹפֵר אִם־לֹא יִתְּ
 קֹלוֹ קֹול בְּרוֹר מֵיְחַלֵּץ לְפִלְחָמָה: כִּן נְסִיאָתָם אִם־לֹא
 תֹּצִיאָו בְּלֶשׁוֹנְכֶם דְּבָור מְפַרֵּשׁ אִיבָּה יוֹדֵעַ הַמְּדָבֵר הַלֵּא
 תְּהִיוּ כִּמְדָבְרִים לְרוֹתָה: הַנְּגַמֵּה מִינִי לְשָׁנוֹת יִשְׁ בְּעוֹלָם
 וְאִזְרָאָתָה מִהְנָּן בְּלִי קֹול: לְכָן אִם־אַינְיָה יְדָע פְּשָׁר דְּקֹול
 אַהֲרֹה כְּלָעָו בְּעִינֵי הַמְּדָבֵר וְהַמְּדָבֵר יְהֹוָה כְּלָעָו בְּעִינֵי:
 כִּן נְסִיאָתָם לְפִי שְׁמָתָאִים אֲתָם לְכָתוֹת רַוְחָנִיות בְּקָשָׁוּ
 לְהַעֲדִית בְּמַה־שִׁבְנָה אֶת־הַעֲדָה: עַל־כָּנוּתְפָלֵל הַמְּדָבֵר
 בְּלֶשׁוֹן

בלְשׁוֹן וּמִפְרָשָׂה: כי אבדת פלך בקֶשֶׁת רוח מתְּפִלָּה¹⁴
 ושבלי אין עשה פרי: ועתה מהאֲעֵשָׂה אתְּפִלָּה¹⁵
 ברוחך ואתְּפִלָּה נס-בְּשָׁבֵל אומרה ברוחך ואומרה נס¹⁶
 בשבל: כי אבדתך ברוחך אין עשה משְׁדַיָּא נתן¹⁷
 במקום ההָרִיזוֹת אמן אחר ברכתך והוא אין ידע מה
 אתה אמר: הן אתה תברך פראוי אבל רצך לא יבנה:¹⁸
 אודה לאלקי שיזהר מבְּלָבָם אני מדבר בלְשׁוֹנוֹת: אכו¹⁹
 בקהל אחר לדבר חמש מלין בשבליך כדי להורות נס²⁰
 אתהָאֶחָדִים מלדבר ריבות מלין בלְשׁוֹן: אתי אל-²¹
 תהי בקְטֻנִים בבְּנִיה אלא זו תינוקות לרצעה ושלמים
 בבְּנִיה: הן כחוב בתּוֹרָה ביִ-בְּלָעִי שפה ולְשׁוֹן²²
 אחרית דבר אל-הָעַם זהה ונם בזאת לא-אָבוֹ שְׁמַעַלִי
 אמר יהוה: לבן הלְשׁוֹנוֹת לא למְאַמְנִים זהה את כי²³
 אסילמְחַסְּרִי אמונה אבל הגבואה אינה לְמַחְסָרִי אמונה
 כי אסילמְמַמְנִים: והנה אסילקְהֻלָּה בלְדִעָרָה יתר וכולם²⁴
 מדברים בלְשׁוֹנוֹת ויבאו ההָרִיזוֹת או מְחַסְּרִי אמונה
 הלא יאמרו שְׁמַשְׁנִים אתם: אבל אסילתְּנַבֵּא כלם²⁵
 ובא איש מְחַסְּרִי אמונה או ההָרִיזוֹת יוכח עלידי כלם
 והן עלידי כלם: ובכן גלו תעלמות לבבו ויפל על-²⁶
 פניו וישתחווה לאליהם ויענה ויאמר באמֶת האֱלֹהִים
 בקְרָבָם: ועתה מהלְעֹשָׂות אתי בהַקְהָלָם יתר פלי²⁷
 אחד ואחד מכם ישלו מנמור ישלו היראה ישלו לשון
 ישלו חoon ישלו באיר ובליעשה להבונתכם: כיידבר²⁸
 איש בלְשׁוֹן יהו המדברים שנים או שלשה ולא
 יותר וזה אחר זה ואחד יפרש: ואסילמִפְרֵשׂ או ידם²⁹
 בקהל וידבר לנפשו ולאליהם: והנביאים הם ידברו³⁰
 שנים או שלשה ואחרים יבחן: וכי גלה חoon לאחר
 מושבבים שם ידם הראשון: כי תיכלו להגנה³¹
 כלם

32 בְּלֹכֶם זוּ אַחֲרָזָה לְמַעַן יָלִמְדוּ בְּלֹם וּבְלֹם זָהָרוּ: וְרוּחוֹת
 33 הָגְבִּיאִים בְּרִשׁוֹת הָגְבִּיאִים הַמְּהָה: כִּי לֹא אֱלֹהִים מִבּוֹכָה
 הָאֱלֹהִים כִּי אֱסִיָּהוּ הַשְׁלָום כַּאֲשֶׁר בְּכָל-קָהָלוֹת
 34 הַקָּדְשִׁים: נִשְׁיכֶם בְּכָנְסִיּוֹת תְּשִׁתְקָנָה כִּי לֹא-ינְתָּנה לְהַזֵּן
 35 רִשׁוֹת לְדָבָר כִּי אֱסִיָּהוּ בְּאַשְׁר אָמָרָה הַתּוֹרָה: וְאֱסִיָּה
 חָפְצָן לְלִמְדָה דָּבָר תְּשָׁאַלְנָה אֶת-בְּעָלָיו בְּבֵיתוּ בִּירְחָרֶפהּ
 36 הוּא לְגָשִׁים לְדָבָר בְּקָהָל: או תְּמַבָּס יֵצֵא דָבָר אֱלֹהִים
 37 אֱסִיָּהוּ בְּכֶם הַגְּעֻעָה: אָם יָמַר אִישׁ שֶׁהָוָא נִבְיא
 אָדָיִשׁ דָּרְחָה בֵּין יְבִין אֶת אָשְׁר-אָנָי בְּתַבְּלָבָם כִּי
 38 מִצּוֹת הָאָדוֹן הַמְּהָה: וְמי אָשְׁר לֹא יָדַע אַל-יָדָע: לְבִן אָחִי
 39 הַשְׂתָּדָלוֹ לְהַתְּגָּבָא וְאַל-תְּכָלָא מַלְדָבָר בְּלָשְׁנוֹת:
 40 הַכְּלָל יִעַשֶּׂה קְהָנָן וּבְשִׁזְבָּה:

15 וְאַנְיַ מִזְבִּירְכֶם אָחִי אֶת-הַבְּשָׂוֶרֶה אֲשֶׁר בְּשָׁרְתִי אֶתְכֶם טו
 2 וְאַתֶּם קְבָּלָתֶם וּמְרַדָּתֶם בָּהּ: וְגַם תְּוַשְׁעוּ בָהּ אָסִי-תְּחִזְקִיקָה
 בְּדָבָר אֲשֶׁר בְּשָׁרְתִי אֶתְכֶם רַק אָם לְאָדָה אַמְנָתֶם לְשֹׁואָה:
 3 כִּי רַאשִׁית בְּלִידְבָּר מִסְרָתִי לְכֶם מִה-שְׁקָבָלָתִי בִּיהְמָשִׁיחָה
 4 מַתְּ לְכֹפֶר עַל-חַטָּאתֵינוּ בְּכָתוֹב: וּנְקַבֵּר וְחוֹקָם בַּיּוֹם
 5 הַשְׁלִישִׁי בְּכָתוֹב: וּנְرָאָה אַל-כִּיפָּא וְאַחֲרָיו אַל-שְׁנִים
 6 הַעֲשָׂרֶה: וְאַחֲרֵיכֶן נְרָאָה לִיוֹתָר מִחְמָשׁ מִאַתְּ אַחִים
 7 בְּאַחֲרֵי אֲשֶׁר רַקְבָּם עֲוֹדָם בְּחִיִּים וּמִקְצָתָם יִשְׁנָוּ: וְאַחֲרֵיכֶן
 8 נְרָאָה אַל-יְעַלְבָּה וְאַחֲרָיו אַל-בְּלַד-הַשְׁלִיחִים: וְאַחֲרֵי כָּלָם
 9 נְרָאָה נִסְמָאֵל הַדָּמָה לְנִפְלָה: כִּי אַנְי הַצְּעִיר בְּשִׁלְחוֹם
 וּקְטָנָתִי מִהְקָרָא שְׁלִיחָה בְּרַדְפָּתִי אֶת-קָהָל הָאֱלֹהִים:
 10 אָכְל בְּחִסְדֵּי אֱלֹהִים רַיִתִי מִה-שְׁקוּדָה וּחְסָדוֹ עַלְיָה אָדָה
 לְרִיק כִּי-זֹהַר מִכְלָם עַמְלָתִי וְלֹא אַנְי בִּירְאָסִי-חִסְדֵּי אֱלֹהִים
 11 אֲשֶׁר עַמְדֵי: וְהַנֵּה נִסְמָאֵל וְנִסְמָה בְּכָה מִשְׁמִיעִים וּבְכָה
 12 הַאַמְנָתֶם: וְאַסְדָּגָד בִּירְוחָם הַמְּשִׁיחָה מִקְהַמָּתִים אֵין
 13 יָמָרוּ אַנְשִׁים מִכֶּם אֵין תְּהִזָּה לְמַתִּים: אָמֵן אֵין תְּהִזָּה
 לְמַתִּים

למְתִים גַּסְדָּפֶשֶׁה לֹא חֹקֶם: וְאַסְדָּפֶשֶׁה לֹא חֹקֶם ¹⁴
 רֵיק שְׁמוּעָתָנוּ וְרֵיק אֲמִינָתָכֶם: וְגַסְגַּמְצָא שְׁעָרִי שְׁקָר ¹⁵
 אַנְחָנוּ לְאֱלֹהִים יְעֵן אֲשֶׁר-הָעִידָנוּ אֶת-הָאֱלֹהִים כִּי הַקִּים
 אֶת-הַמְּשִׁיחַ וּרוֹא לֹא בְּקִימָו אָם כִּי תָּזְבִּיר שְׁהִמְתִּים לֹא
 יְקִימָו: כִּי אַסְדָּמְתִּים לֹא יְקוּמָ גַּסְדָּפֶשֶׁה לֹא קָם: ¹⁶
 וְאַסְדָּמְשִׁיחַ לֹא קָם הַבָּל אֲמִינָתָכֶם וְעוֹדְכֶם בְּחַטָּאתֵיכֶם: ¹⁷
 אַסְדָּבָן נְסִיחָנִים בְּפֶשֶׁיחַ אֲבָרוֹ: וְאַסְדָּבָהִים דָּאָלָה ¹⁸
 בְּלִבְדִּ בְּطָחוֹת אַנְחָנוּ בְּמִשְׁיחַ אַמְלָלִים מִכְלָאָדָם אַנְחָנוּ: ¹⁹
 אַבְלָ עַתָּה הַמְּשִׁיחַ חֹקֶם מִנְדָּמְתִּים רָאשִׁית הַיּוֹנִים: ²⁰
 כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר-בָּא הַמִּיחָה עַל-יְהִי אָדָם נְסִיחָהִת הַמְתִּים ²¹
 בְּאָהָל עַל-יְהִי אָדָם: כִּי כָּאָשֶׁר בְּאָדָם דָּרָא-שָׁוֹן מִתִּים בְּלָם ²²
 כִּי יְהִיוּ בְּלָם בְּמִשְׁיחַ: וּכְלִי-אֶחָד וְאֶחָד בְּסִדְרוֹ רָאשִׁית ²³
 בְּלָם הַמִּשְׁיחַ וְאַחֲרֵיכֶן אַתֶּם שְׁהָם לְמִשְׁיחַ בְּבוֹאוֹ: ²⁴
 וְאַחֲרֵי בָּן הַקִּז בְּשִׂימָר אֶת-הַמְּלָכוֹת לְאֱלֹהִים הָאָב ²⁵
 אַחֲרֵי הַשְּׁבִיטָתוֹ כָּל-מִשְׁרָה וּכְלִי-שְׁלָטָן וְגַבּוֹרָה: כִּי-דוֹא ²⁶
 מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ עַד כִּי-שִׁית אֶת-כָּל-אִיבָּיו מִתְּחַת רְנָלוֹ: ²⁷
 וְאַחֲרֹן דָּאִיבָּים אֲשֶׁר יְבָחר הוּא הַמּוֹת: כִּי-בְּלָל שְׁת ²⁸
 תְּחַת רְנָלוֹ וּבְאָמָרוֹ בְּלִי הַוִּשְׁת תְּחַקְּיוֹ בְּרוֹר הוּא שְׁהָשָׁת ²⁹
 בְּלִי תְּחַקְּיוֹ אַיִלָּה בְּכָלְל: וּכְאָשֶׁר יוֹשֵׁת הַפְּלָל תְּחַקְּיוֹ אֹז ³⁰
 יוֹשֵׁת הַבָּן גַּסְדָּהָא תְּחַת הַשְׁתִּילָל תְּחַקְּיוֹ לְמַעַן יְהִי
 רְאֱלֹהִים הַפְּלָל בְּכָלְל: כִּי מְהִיעָשָׂו הַנְּטָבְלִים בְּעַד הַמְתִּים ³¹
 אַסְדָּמָת הוּא שְׁהִמְתִּים לְאִיקָּמוּ לְמַה-זָּהָה יַטְבִּלוּ בְּעַד
 הַמְתִּים: וְלֹמַה זֶה מִסְתְּבִנִים אַנְחָנוּ בְּכָל-שָׁעה: ³²
 * בְּתַחְלַתְכֶם אֲשֶׁר יְשִׁילֵי בְּמִשְׁיחַ יְשֻׁעָא אַלְגַּנוּ מַעַיד אָנָי ³³
 עַלִי אַסְדָּלָא מַת אָנָי בְּכָלְיוֹם יוֹם: אַסְדָּרָךְ כָּל-אָדָם ³⁴
 גַּלְחַמְתִּי עַסְדָּהָזִת הַרְעָות בְּאָפָטָס מְהִיאָא תְּזַעְלָתִי

אמידותיהם לא יקומו נאכלת ונשחת כירקח נמיה;
 33 אל-נא תתעו נפשותיכם חברת אַנְשִׁים רַ�עִים פְּשָׁחוֹת
 34 מהות טובות: רקוץ במושדים ואל-תחטאו כייש אַנְשִׁים
 אשר אִזְבְּרָתֶם דעת אל-הדים אני אמר זאת לבשתם:
 35 ובידי אמר איש איך יקומו המתים וכשישבו מחד
 36 נופם: אתה לסקל הֵן מה-שתוּרָע לא יהוה בלאי אָסִ
 37 ימות: וכשתוּרָע איןך ורעד אַתְּ-הַעֲדָה אשר יהוה כי אָסִ
 38 גָּרָגָר עַרְמָ שְׁלִיחָתָה אֵי שְׁלִיחָד הַמְּרוּעִים: וְהַאלְהִים
 39 יתנוּ נֻפָּךְ כְּרָצְנוּ וְלְכָלְזְרָעָ וְרָעָ אַתְּ-עָפָו לְמִינָהוּ: לא
 קל-הבשר בשר אחד כי מין אחר הוא בשר הארץ ומין
 אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדגה ומין אחר בשר
 40 העוף: ויש גופות שבשמיים וגוף אחד שבארץ אכל אחר
 הוא בבוד הגופות שבسمים ואחר הוא בבוד גופות
 41 שבארץ: אחר הוא בבוד השמש ואחר הוא בבוד הירח
 ואחר הוא בבוד הכוכבים כי כוכב מפוך שנה לכבוד:
 42 וכן תחת המתים הזרעה לבנון והתקופה לתי עד:
 43 זרע בבורן ויקום בבוד זרע בחלשה ויקום בגבירה:
 44 זרע עף נפש ויקום עף רוחני אס-יש נוף נפש נם יש
 45 עף רוחני: וכן בחדב ויהי האדם הראשון בראשון לנפש
 46 היה אדם דآخرן לרוח מחה: אכל לא של-הרים היה
 47 בראשינה אלא של-הנפש ואחריבן של-הרים: האדם
 הרראשון מודהארמה הוא של-עפר ודם השני היה
 48 דהרון מודהشمם: ובמדת האחד שהוא של-עפר וכן
 מהת כל-אשר של-עפר הם ובמדת האחד שהוא של-
 49 חזמים כן מהת כל-אשר של-הشمם הם: ובאשר
 לבשנו צלים דאדם שהוא של-עפר כן נלבש גט-צלם
 50 דאדם שהוא של-הشمם: וזה אמר אני אחוי כיبشر
 וודס לא-יעבל לרשות אח מלכית דאל-הדים ואשר יבלה לא

ירש את אשר לא-יבלה: הנה סוד אגלה לכם ⁵¹
 אנחנו לא בלה נישן הפטות אבל בלה נתחלה: ברגע ⁵²
 אחר כהה צין בתקע השופר לאחרון כי יתקע בשופר
 ודעתם יחו בלי כלין ונחלה: כי מה-שעתה ⁵³
 סופו לבליין ילבש אל-בלויומה-שעתה סופו למות ילבש
 אל-מות: ומה-שעתה סופו לבליין בשילבש אל-בלויון ⁵⁴
 ומה-שעתה סופו למות בשילבש אל-מות או יבא דבר
 הפחות בעל המות לנצח: איה ערך המות איה נצחונך ⁵⁵
 שאל: עקץ המות הוא החטא ובמבחן החטא הוא ⁵⁶
 התורה: אבל תורה לאלהים אשר לנו הנזחן על- ⁵⁷
 ידי אדניינו ישוע המשיח: על כן אחוי חביבי התפוננו ⁵⁸
 בלה-תמיון והעדיון בקבלות במעשה אדניינו מפני
 שידיעים אתם כירלא לרייך עמליכם בא-ל-זיט:

ט זעלה-בר גבי הצקה לעזרת הקדושים כאשר ¹⁶
 תקנתי לכהלות אשר בגולתיא בן מעשו נס-אתם: בכל- ²
 אחד בשחת איש מכם כאשר תשיג ידו יצח
 אצל ויאזר למן אשר אבא ולא יקוץ עוד: ואני ³
 אבא ואשר המצא נאמנים אשלה אתכם עם-אנרות
 להביא את-נדבתכם לירושלים: ואס-ח'זב הוא שאלק ⁴
 גם אני אהיו ילבו: ואני אבא אליכם אחרי עברי אתי ⁵
 מקדשא כי אה-קדשא איברה: ואיל אשכ-עקבם ⁶
 ימים אחדים או בלתי-מי הסתו למן תלוני אל-אשר
 אלק שמה: כי כתה אין רצוני שאראה אתכם ב עבר ⁷
 בתוכם כיראה לשחת אצלכם ימים א-זיטן יהזה:
 אבל אשכ באפסים עד-הן השבונות: בירפתה לי ⁸
 פחה גROL ורב-פעלים ודעת-קומיים רבים: וכי ¹⁰
 יבוא אליכם טימותים ראות שורה עמקם בלי פחד
 בירמלהמת יהוה היא עצה במנין: אל-בן איש אל-יבנו ¹¹

אָתָּה וְשַׁלְّחֵה בְּשָׁלוֹם לִמְעֵן יְבָא אֶלְיָהּ כִּי אֲחַבְתָּה־לְךָ אֱנִי
 וְהָאָחִים: וְאַפּוֹלּוּם אָחִינוּ פְּצַרְתִּירְבּוּ לְבוֹא אֲלֵיכֶם עַמְּדָה
 הָאָחִים וְלֹא־רְצָחָה לְבוֹא עַתָּה וְבוֹא בְּשִׁיעָלה בְּזִדּוֹ:
 שְׁקָדוּ וְעַמְּדוּ בְּאֶמְנָה הַתְּאַשְׁשָׂו וְהַתְּחַזְּקוּ:
 וְכָל־דְּבָרֵיכֶם יִعַשׂ בְּאֶחָבָה: וְאַבְקָשָׂה מִכֶּם אֲחִי הַלְּאָ
 יְדַעַתֶּם אֶת־בֵּית אַסְטְּפָגִים שֶׁהוּא רָאשִׁית אַבְיאָה וַיְתַנוּ
 נְפָשָׁם לְשִׁרְוֹת הַקְדְּשִׁים: לְבָנָן הַכְּנָעוֹ נִסְמָאָתָם מִפְנֵי
 הָאָנָשִׁים רְהָם וּמִפְנֵי־כָּל־אֲשֶׁר יַעֲבֹר וַיַּעֲמֹל עַמְּהָם:
 וְהַנִּגְנִי שָׁמָח בְּבֵית אַסְטְּפָגִים וּפְרָטוֹנִיטִים וְאַכְיָקִים כִּי
 הַמָּה מָלָא אֶת־הַסְּרָנִיכֶם: וַיַּגְהֵן אֶת־רוּחוֹ וְאֶת־רוּחָכֶם
 עַל־לְבִין הַבְּיוֹרָה הָאָנָשִׁים רְהָם: הַקְהָלוֹת אֲשֶׁר
 בְּאַסְיָה שְׁאַלּוֹת לְשָׁלוֹמְכֶם עֲקִילָם וּפְרָסְקָלָא גַּבְדַּה־קָהָלה
 אֲשֶׁר בְּבִיתְכֶם מִרְבִּים לְשָׁאל לְשָׁלוֹמְכֶם בְּאַרְון: דָּאָחִים
 כְּלָם שְׁאַלִים לְשָׁלוֹמְכֶם שְׁאַלְוּ לְשָׁלוֹם אִישׁ אֶת־דָעַת
 בְּפִנְשִׁיקָה תְּקַרְוֹשָׁה: שָׁאל לְשָׁלוֹמְכֶם בְּכַתְבָה זְדִי אֲנִי
 פּוֹלּוּם: מַיְ שָׁלָא יָאַהֲב אֶת־דָאַרְון יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה יְחִירָם
 מְרוֹן אַתָּה: חָסֵד יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה אֲדֹנָנוּ יְהוָה עַמְּכֶם:
 וְאַהֲבָתִי אֶת־כָּלְכֶם בְּמִשְׁיחָה יְשֻׁעָה אָמֵן: